

בס"ד ט' כסלו ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 16: 21
צאת השבת - 17: 12
רבנו תם - 17: 45
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 937
@ ביום חמישי סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 04: 07.
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,
הצלחה, זשיק, ולהבדיל לעילוי נשמות יקיריכם.
טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידין : "ועמי תלואים"
(הושע יא)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלת

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30

פרשת ויגל

וייקץ יעקב בעל הטורים וייקץ "ממשנתו" שלמד באמצע השנה, צדיקים כל כולם תורה ואפילו בשעת השינה.
"ובכל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך"
כשמתלק אדם מן העולם, לא לוקח עמו כלום לא כסף ולא זהב, רק צדקות ומעשרות שנתן בעולם הזה, וזה אמר יעקב מכל הכסף שאתה נותן לי נשאר לי רק המעשרות והצדקות שנתתי בעולם הזה.
"ויאמר הן עיד היום גדול לא עת האסף המקנה"
ה"אור החיים" הקדוש מביע תמיהה על יעקב אבינו ושואל מה גרם לכך שיעקב, שהיה זר לרועים, להחליט שהוא שר ושופט של הרועים וקובע להם מתי לרעות ומתי להיאסף? ומתרץ שמה שהניע את יעקב ל"התערב" בעבודת הרועים הוא החשש מ"צער בעלי חיים" שזוהי מצווה מהתורה ויעקב חס על הצאן. טעם נוסף הוא שיעקב רצה לדעת מתשובתם אם העיר היא רחוקה וקרובה, כי יתכן שהטעם לכך שהרועים מתעכבים ליד הבאר הוא שהעיר היא רחוקה ואין זמן גס להשקות את הצאן וגם לרעות שוב. מהרועים למד יעקב שהסיבה להתנהגותם אינה המרחק מהעיר.
"הפעם אודה את ה'" (כט, לה)

מעייני הפרשה :
← קורות יעקב בדרך לחרן - חלום יעקב.
← פגישת יעקב עם רחל בת לבן.
← יעקב עובד בבית לבן - נשואי יעקב ללא ולרחל.
← הולדת בני יעקב, הצלחתו במעשיו ונתעשר עושר רב.
← יעקב לוקח את כל משפחתו ורכושו ועוזב את בית לבן.
← לבן ואנשיו רודפים אחרי יעקב ומשיגים אותם בהר הגלעד.
← לבסוף השלימו יעקב ולבן ביניהם ונפרדים בידידות.
← יעקב המשיך בדרכו הביתה והגיע למחניים.

"ויגל יעקב"
מפרש רש"י פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה. ושואלים למה לא כתוב אצל אבותינו הקדושים אברהם ויצחק כשיצאו פנה הודה...? אלא יש לומר שאברהם ויצחק היו עשירים והיו להם עבדים ובודאי כשיצאו הרגישו מיד, אבל יעקב שהיה יושב אהלים לכאורה לא היה ניכר בזה שיצא, ובכל זאת פנה זיוה והודה ועשה רושם רב.

"עוילים ויורדים בו"
מרמז על חנוכה, "בו" בגימטריא 8 רמז לשמנת ימין חנוכה. "עוילים" מרמז לשיטת בית הלל-מוסיף והולך, "ויורדים" מרמז לשיטת בית שמאי-פוחת והולך.
"ואולם לוז שם העיר לראשיתה" (כח, יט)

לשם מה מספרת התורה הקדושה, שלבית-אל קראו לוז? אלא, ביאר רבינו הרלב"ג זצ"ל, ביקשה התורה ללמדנו את מידת ההסתפקות במועט במקום להצטרף לטובת הבריות: למרות שהיתה שם עיר סמוכה ושמה לוז, לא סר לשם יעקב אבינו לבקש אכסניה מרווחת, אלא שכב במקומו ושם אבן למראשותיו. (מעין השבוע)
"טוב התי אודה לך מתתי אודה לאישי אהר"
מפרש המהר"ם שיק שלבן הכיר את בתו רחל שהיא צדקת ואמר שיעקב צדיק ורחל צדקת, ולכן אם יתן את רחל לאיש אחר הרי יתווסף עוד צדיק שבדאי רחל תחזיר אותו בתשובה, לזה הוא לא הסכים שיתווסף עוד צדיק בעולם, וזהו שאמר מתתי אותה לאיש אחר.

"והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה"
סולם בגימטריא: ממון = 136. הממון אמנם הוא דבר ארצי, גשמי, אך ראשו מגיע השמימה אם משתמשים בו לדברים טובים כגון: צדקה, חסד וכדומה. אז הוא עושה בזה פעולות גדולות בשמים.

מדוע דוקא אצל יהודה כתוב שלא הודתה לה ולא על שלושת בניה הראשונים? ביאר רבי מאיר שמחה הכהן זצ"ל בספרו 'משך חכמה', לפי שעל שלושת הרגשות שהאדם מסוגל לחוש; **ראיה, שמיעה ומישוש**, לא תיקנו חז"ל שום ברכה כשהאדם נהנה מהם, לא על מראה נאה, ולא על קול נעים אלא רק על הרגשת הריח. אם כן נמצא שבלידת ראובן, שעניינו מורה על **ראיה** - "כי ראה ה' בניו", וכן על שמעון שמורה על **שמיעה** - "כי שמע ה' ורק וכן על לוי שמורה על **מישוש** - אין חיוב ברכה, ורק ביהודה שכתוב (ישעיהו י"א) שמזרעו יצא מלך המשיח שעליו נאמר "והריחו בירתה ה'" **כתוב הודיה**.

פינת הניבים והפתגמים
החזיק לו טובה = הודה על טובה שפעשתה למענו.
דוגמה: נבחרו צבור מחזיקים טובה לחברי המרפאים שפברו בהם גם אם לעתים פרוץ הדבר בעברה על החק.
מקור: שאדם צריך להחזיק טובה למקום שיש הגאה ממנו [בראשית רבה עט]. (ניבונכו)

הסירו מכתול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

האם יעקב רמאי? מה בין יושרה לרמאות?

יעקב, בחיר האבות, מכונה ע"ש מידת האמת שבו, "איש תם יושב אוהלים". פירש"י "תם", אינו בקי בכל אלה, אלא יכליבו כן פיו'. ברם, רואים שיעקב בכלל אינו תם! את הבכורה הוא 'מוציא' מעשיו אחיו ומנצל רגע שהוא עי"ף ויגע ומשדלו בנוזד עדשים... כן הדבר במעשה הברכות. שומעים שיעקב מתחפש ומכריז בפני אביו, "אנוכי עשוי בכורך" ופירש"י אנכי המביא לך ועשוי הוא בכורך. וכאן הבן שואל: האין זה רמאות? ושוב בפרשתנו, יעקב מעמיד מקלות מול הצאן שילדו נקודים וטלואים. וכן, "ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי..." איפה הגבול בין יושרה לרמאות? ברור לנו שיעקב אינו רמאי, ואף כשיצחק אומר לעשיו "בא אחיך במירמה ויקח את ברכתך..." מתרגם אונקלוס "בחכמא". גם בענין המקלות מתפללים ב'הושענות' ומבקשים גשם - "למען חלק" בזכות יעקב 'איש חלק' מפצל מקלות בשיקות המים...". הרי שפעולה זו נחשבת לו לזכות! עלינו 'לעשות לנו סדר' ללמוד לעצמנו וללמד כראוי.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

המבחן העיקרי של האדם הוא בעיקר בחינוך הילדים לחנכם למסירות נפש, ולחנכם להעלות על מזבח אהבת ה' את כל תענוגי וחיי העולם הזה, שאם אברהם אבינו לא היה עומד בניסיון זה, לא היה כל ערך לכל הניסיונות שלפני כן. גדולת יהודי נמדדת לא רק בכמה שהוא נכון להקריב את עצמו על שמירת כל היקר והקדוש לישראל, בעיקר היא נמדדת עד כמה הוא נכון להקריב על מזבח היהדות ומצוותיה גם את עתיד בניו, עד כמה שהוא ממריץ את כל כוחותיו לחנך את בניו על ברכי האמונה, התורה והמצוות, כי יותר קל לאדם לעמוד בניסיון במסירות נפשו הוא על קדושת השם, מאשר למסור למטרה קדושה זו את נפשות בניו. אבא אוהב, מחנך את בניו לתורה ולקדושה ולא מתחשב בשאר דברים. וידוע שהרה"ק הבבא סאלי זיע"א לקח את בנו הרה"ק רבי מאיר זיע"א לטבול בנהר הקפוא בקטנותו, וכשנבהלה הרבנית אמר לה: הניחי לו שיעמוד לו לעתיד. והדברים ברורים ואשרי המשכיל...

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לניחוח הלילי בינה

פרכה והצלה

כשימואל יהיה אהרני' יתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים טובות ועשימות ורפואה והצלחה לבנותיהם

פרכות ואיחולים

להחלי-על ואמיר רוזנברג לרגל חולדת הבת יה"ח שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה לדוד ואביבה כהן ולגדי וברוריה רוזנברג שירוו נחת מיוצאי חלציהם

פרכה והצלה

להניא ולטמחה דודי שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וזיווג הגון לאורטל בת שמחה

כל הישועות והברכות

לישראל ולימור אלהי הי"ח שתדעו לרפואתם והצלחתם שיתברכו בזרע קדוש בר-קיימא שיזכו באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות טובות ועשימות ולהבדיל לעיני אנאי בן משה ז"ל

פרכה והצלה

כ"ה אהרן וסימיה נהרי שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וזיווג הגון במהרה לילדיהם

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

פרכה והצלה

נפתח שיעור מרתק הכנה למבחני הרבנות הראשית "יורה יורה" מפי הרה"ג יובל אברהמי שליט"א בכלל "נחל ליאור" בימי רביעי בשעה 20:30

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורוריה הי"ו יהונתן אייזאל בן שרה הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו משה בן סרוור הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

לע"נ הצנוע והענו

משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל יעקב בנאי בן יפה הי"ו שנה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לדה הויג בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורגיה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת

שבת שלום ומזכר

לע"נ הצנוע והענו

לע"נ הצנוע והענו **אהרון סימונה** אהרון סימונה בן רחל ז"ל שבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל משפחתו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

האם חייבים להפריש

מתבלינים ומעשבי תיבול תרומות ומעשרות?

המשנה במסכת מעשרות אומרת: "כל שהוא אוכל ונשמר וגידולו מן הארץ חייב במעשרות". כלומר, על מנת שגידול קרקע יהיה חייב במעשרות הוא צריך להיות מוגדר כ"אוכל". מה שגדל מן הארץ אך אינו מוגדר כ"אוכל" אינו חייב במעשרות. ובגמ' בנדה מבואר שהגדרת "אוכל" לענין מעשר זהה להגדרת "אוכל" שמקבל תומאת אוכלין. ולכן יש לדון על תבלינים שאינם נאכלים בפני עצמם אלא משמשים לתינת טעם, האם הם נחשבים "אוכל" וחייבים בתרומות ומעשרות.

התוס' במסכת יומא הקשו שמחד נאמר בגמרא שתבלינים הם "אוכל" ומקבלים תומאת אוכלים וחייבים בתרומות ומעשרות, ומאידך בגמרא אחרת כתוב שאינם "אוכל" ואינם מקבלים תומאת אוכלים ופטורים מתרומות ומעשרות. וכתבו ליישב את הסוגיות שיש מיני תבלין שעומדים רק לתת טעם ותבלינים אלו אינם מקבלים תומאת אוכלים ופטורים מתרומות ומעשרות, ויש תבלינים שראויים לאכילה בפני עצמם וגם משתמשים בהם לתת טעם, כגון בצל, הם מוגדרים כ"אוכל" ומקבלים תומאת אוכלים וחייבים בתרומות ומעשרות (אף במקרים שמשמשים בהם רק כדי לתבל [תבשילים] וזורקים אותם לאחר הבישול).

ברשימת התבלינים למיניהם השתמשנו בשמות הנפוצים בפי האנשים כדי שיובן על איזה צמח מדובר.

א. תבלינים הנאכלים (בפני עצמם או בתערובת דברים אחרים) כגון: בצל, גרגיר, זנגוויל [גינג'ר] חזרת [חררין], כוסברה, לימון, מיזונה ורוקלה [הנקראים עלי ביבן], סלרי, עירית, פטרוזיליה, פרג, קימל, קנמון, קצח, שום, שומשום, שמיר, תלתן קייצי [אספסת תרבותית] הרי הם חייבים בתרומות ומעשרות עם ברכה.

ב. תבלינים שרק משמשים לתינת טעם כגון: בבוג, גרניום, אניס, הל, זוטה לבנה, זעפרן [כרכום] טרגון, כמון, לואיזה, מרווה רפואית, מלפפ, עלי דפנה, עשב לימון, פיגס [רודא], פלפל שחור, פלפל אנגלי, פפריקה [ע'י לעיל שלפי הריטבי"א הוא חייב במעשר ויש להפריש בלי ברכה], ציפורן, רוזמרין, שיבא, עלי תה, הרי הם פטורים מתרומות ומעשרות.

ג. ישנם תבלינים שבעדות וארצות מסוימות רגילים לאוכלם ובארצות אחרות משמשים רק לתת טעם או לא משתמשים בהם כלל. ובארץ ישראל שהוא מקום קיבוץ גלויות משתמשים בהם לתיבול ופעמים אף לאכילה. כמו כן ישנם תבלינים שבפני עצמם אינם נאכלים אבל כשנותנים אותם על גבי המאכלים רוצים לאכול גם אותם במקרים אלו יש להפריש תרומות ומעשרות בלי ברכה.

כגון: איזוב [זעתר], אורגנו, בזילקום [ריחן], יש להבחין בין הבזילקום העשבי שמשמש גם למאכל לבין הבזילקום העצי שבעיקר עומד לריח והוא פטור מהפרשה, חילבה [זרעי התלתן], לעומת זאת התפוחית והעלים פטורים מהפרשה לפי שרוב רובם של האנשים לא אוכלים אותם, טימין [קורנית], כורכום [מסתבר שאותם האוכלים את השורש יפרישו עם ברכה] לוויג', מנטה, נענע מסתבר שאותם שאוכלים את הנענע בקביעות בתוך סלט ובבישולים יש להם לברך על ההפרשה.

ישנם צמחים שיש אנשים שמשתמשים בהם אך עדיין אינם נפוצים דיו כדי לחייבם בתרומות ומעשרות.

מבל מלמד" השכלתי הקב"ה רוצה לדבר איתך

"וַיִּקְרַע בְּמִקְוֵה וַיִּלְכָּן שָׁם, כִּי-בָא הַשְּׂמֹשׁ"

ליעקב אין מנוחה אפילו לרגע אחד:

מבטן אימו עשיו מתנכל לו, אליפו מרושש אותו לגמרי, לבן מחליף את משכורתו ואת נשותיו. המפגש עם עשיו כרוך בפחד ותכנון, דינה נחטפת מביתו, יוסף נאבד ממנו...

מדרש רבה (בראשית פרשה סח, י) מברא:

"כי בא השמש" - רבנן אמרי: מלמד שהשקיע הקב"ה לגלגל חמה שלא בעונתה, בשביל לדבר עם יעקב אבינו בצניעה.

משל למה הדבר דומה:

לאוהבו של מלך שבא אצלו לפרקים, אמר המלך: כבו את הנרות, כבו הפנסין, שאני מבקש לדבר עם אהובי בצניעה.

כך הוא הנמשל: הקב"ה השקיע לגלגל חמה שלא בעונתה, בשביל לדבר עם יעקב אבינו בצניעה...

הרמב"ן בפתיחה לספר שמות מביא:

מה שקרה לאבות ומה שהיה להם זה ציור דברים למה שיקרה לבניהם - כשם שיעקב נרדף כך עם ישראל יירדף ולא תהיה להם מנוחה...

לא פעם אדם במצוקה מרגיש שהכול חסום לפניו - מרגיש הוא בחושך מוחלט!

עליו לדעת: הקב"ה השקיע לגלגל חמה שלא בעונתה, בשביל לדבר איתך...

אומר הקב"ה: כבו את הנרות, כבו הפנסין, שאני מבקש לדבר עם אהובי בצניעה...

כמה לקח חשוב יש ללמוד מיעקב שאנו נקראים עם ישראל על שמו, גם במצבים שנראה לנו שהחושך השתלט יש לדעת שזה כי הקב"ה רוצה שנעצור הכול ונקשיב למה שיש לו לומר לנו...

"מנין השבטים כנגד חנוכה ופורים"

הזוהר הקדוש מביא שרחל אמנו נקראת (בלשונו) - האימא מַעְלָמָא דְאִתְגַּלְגְּלָא ולאה אמנו נקראת בשם האימא מַעְלָמָא דְאִתְכַּסְיָא.

ידוע שימי החנוכה והפורים חלוקים זה מזה...

הטור כותב בסימן תי"ז - "אמר לי אחי, שלושת המועדים כנגד שלושת האבות, ושנים-עשר החודשים, כנגד שנים עשר השבטים".

פסח כנגד אברהם. שבועות כנגד יצחק. סוכות כנגד יעקב. נשאלת השאלה:

אבל ישנם שני מועדים מדרבנן - חנוכה ופורים. למה הם שייכים?

מביא הרב ברוך רוזנבלום:

חנוכה שייך ללאה, ופורים שייך לרחל.

חנוכה שייך ללאה, כי זה נעשה ע"י מתניהו כהן גדול ובניו - הכהונים משבט לוי.

פורים נעשה ע"י מרדכי ואסתר - מרדכי איש מייני, שייך לרחל אמנו.

"אף אחד לא קרא לך"

אחד מראשי הישיבות החשובים באמריקה שהשתתף בשמחת נישואי נכדו, אמר למחותניו לאחר החופה שהוא נאלץ לעזוב את השמחה המשפחתית, כדי להשתתף בשמחת נישואין של בן אחד מידידיו הקרובים. ראש הישיבה נסע לשמחתו של הידיד עם כמה מתלמידי, ועצם בואו לאולם כיבדה מאוד את בעל השמחה, שכן הכל ידעו שנכדו של ראש הישיבה מתחתן גם הוא באותו ערב, ובכך שהטריח את עצמו לבוא לאולם הוכיח ראש הישיבה עד כמה הוא מעריך ומכבד את בעל השמחה. והנה, כשניגש ראש הישיבה אל אבי החתן, לאחל לו ברכת מזל טוב, נדהמו התלמידים לשמוע את בעל השמחה פונה אל רבם, ואומר לו: "אף אחד לא קרא לך !!!" התלמידים היו כל כך המומים, עד שלא ידעו את נפשם מרוב תדהמה. לשונם נעתקה, ובשניות הראשונות לא ידעו אפילו כיצד להגיב. הם אמנם ראו שראש הישיבה כלל לא מופתע מהמשפט שהושמע באוזניו זה עתה, אבל כיון שהכירו אותו כעניו ושפל ברך, לא היה בהתנהגותו זו משום דבר יוצא מגדר הרגיל. ברם, כאשר בעל השמחה לא הסתפק בפעם אחת, אלא אמר שוב לראש הישיבה "אף אחד לא קרא לך", החליטו התלמידים שהגיעו מים עד נפש, והם צריכים להשיב מלחמה שעה, ואולי אפילו לנדות את בעל השמחה ולצאת נגדו בחרמות גדולות. ראש הישיבה מביט בתלמידיו ומבחין בפניהם הנועזות, ועושה רושם שאינו יודע כלל במה מדובר... הוא פונה אליהם ומתעניין האם קרה משהו, והתלמידים מסתכלים עליו כלא מאמינים. "האם רבינו לא שמע כלל את המשפט המאוד-מאוד מקומם שנאמר באוזניו שתי פעמים, ושפגע אנושות בכבוד התורה?" שאלו.

"על איזה משפט אתם מדברים?" שואל ראש הישיבה, והתלמידים כבר באמת לא יודעים באיזה עולם הם חיים... "וכי לא שמע רבינו מה שבעל השמחה אמר לו, בעת בואו לאחל ברכת מזל טוב?" שאלו.

וראש הישיבה ממשך: "איך לי כל מושג על מה אתם מדברים..." והתלמידים חשבו שהם מתפוצצים. "הרי הוא העז פניו בצורה מחפירה, ואמר שאף אחד לא קרא לך!" ברגע זה נעשו פניו של ראש הישיבה מאירים עוד יותר, וכולו אמר נעומות ורוך. הוא הרגיע את קבוצת התלמידים הנאמנים, ואמר, בואו ואסביר לכם פישרו של דבר: "היום בבוקר, כאשר הלכתי לבית הכנסת, לתפילת שחרית, אני פוגש שם את ידידי זה, בעל השמחה, המשיא את בנו. כיון שידענו שבים זה יש טרדות רבות, ולפעמים אפשר לעזור לבעלי השמחה בצורה משמעותית, ולהקל מעליהם את עומס ההכנות, ניגשתי אליו ושאלתי אותו האם אוכל לסייע לו בדבר מה לקראת החתונה. תשובתו הייתה שכל הסידורים וההתארגנויות לקראת השמחה נעשו כבר על הצד הטוב ביותר, ואין לו כל צורך בעזרה. אני לא נכנעתי, ואמרתי לו שמן הסתם יש בביתו עוד כמה פרטים שלא סיימו להכין, וברצוני לסייע לו בכך.

אבל בעל השמחה היה איתן בדעתו, שהבית כבר מוכן לחתונה בכל מאת האחוזים. לאחר כמה דקות פנה הוא עצמו אליי ואמר, 'אתה יודע מה, ראש הישיבה, המכשיר הסלולארי שלי התקלקל אתמול, ואין

ברשותי מכשיר אחר; זה הדבר היחיד שמטריד אותי!" "נו מה הבעיה; אתן לך את המכשיר שלי" - אמרתי לו. "הבעיה היא, שאם תפקיד בידי את המכשיר שלך, לא אדע מה לעשות עם הקריאות שתגענה אליך באמצעות הפלאפון? כיצד אעביר לך אותי?" שאל בעל השמחה. השבתי לו, שאם תגענה קריאות, תרשום על דף את מספרי הטלפונים של המתקשרים, וכשאגיע לחתונה תעביר לי את הדף. בעל השמחה הסכים, ולקח את המכשיר, בידיעה שאם תהיינה במהלך היום קריאות לראש הישיבה דרך הפלאפון, הוא ירשום אותן. ולכן כשהגעתי לחתונה, הוא הודיע לי - "אף אחד לא קרא לך..."

חלק ניכר מאוד מהמריבות והסכסוכים המתגלעים בין בני אדם, ובין בעל לאשתו, יכולים היו להסתדר בתוך זמן קצר, אם הצדדים היו מגיעים להידברות. בדיוק כמו שהתלמידים הסיחו את מר ליבם לפני ראש הישיבה, עד שזה הסביר להם את פשר הכוונה ב'אף אחד לא קרא לך', כך אפשר לעשות בכל מריבה הפורצת בבית. העצה הנכונה שיש לייעץ במקרים אלה היא שהצד המרגיש את עצמו כמי שנפגע, לא ישמור את הדבר בליבו, אלא ייגש אל הצד שכנגד וינסה להידבר עמו בדרכי-נועם ולברר מה אירע. (ברכי נפשי)

יום אחד עמד ה"דברי חיים" מצאנו זצ"ל בחלון חדרו. ראה יהודי עובר, וקרא לו. נכנס היהודי בדחילו, ונשאל: "אמור נא. אם תלך ברחוב, ותמצא ארנק מלא כסף. תעניף מבט סביב, ואין איש. מה תעשה!?" אך שמע, ומיד ענה: "מה אעשה? אמהר להשיבו לבעליו. אם לא אדע מיהו, אפרסם שמצאתי ארנק, שיבוא וייתן סימניו..."

"אינך אלא טיפש! עמוד כאן בצד." אמר הרב. שב וניגש לחלון, ואותת ליהודי נוסף להגיע אליו. הלה, ונשאל אותה שאלה: "אמור לי אם תלך ברחוב, ותמצא ארנק, מה תעשה!?"

אורו עיניו: "רבי, הלא העיר צאנו היא עיר שרובה נכרים, והמוצא בה אבדה הרי היא שלו, שבוודאי התייאשו הבעלים... רבי, הלוואי ואמצא, הרי שאוכל סוף סוף לפרוע חובותיי."

"רשע אתה!" השיבו הרבי, "עמוד גם אתה בצד!" ציווה הרב, ושב לחלון.

כעת אותת ליהודי שלישי שייגש אליו, ושאלו אותה שאלה. מה יעשה אם ילך ברחוב וימצא ארנק גדוש מעות. ענה הלה: "אילו היה הרבי שואל מה צריך הייתי לעשות, הייתי יודע: צריך הייתי לנסות ולאתר את המאבד, ולהשיב אבדה לבעליה. אבל הרבי שואל מה הייתי עושה - ובכן, איני יודע. היצר הטוב היה דוחק בי להחזירה, והיצר הרע היה מורה היתרים שונים. עיר שרובה נכרים ו"לא יהיה בך אביון"... שלך קודם לשל כל אדם... אל תחמיר על חשבון ילדיך... אין ספק שהייתה התגוששות בין היצר הרע ליצר הטוב, ואיני יודע יד מי תגבר לבסוף..."

"אתה חכם!" הפטיר הרבי. "ודעו לכם - הוא זה שיחזיר את האבדה. כי ידוע הוא שתהיה התמודדות, ומוכן הוא לקראתה, ויודע מה יאמר היצר הטוב, ויכריע את הכף לטובתו..." (והגדת)